

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2019)0014

Sukupuolten tasa-arvo ja EU:n veropolitiikka

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2019 sukupuolten tasa-arvosta ja EU:n veropolitiikasta (2018/2095(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8, 10, 11, 153 ja 157 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 23 artiklan ja 33 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman 2015,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät sukupuolten tasa-arvosta (00337/2016),
- ottaa huomioon 7. maaliskuuta 2011 annettuihin neuvoston päätelmiin liitetyn Euroopan tasa-arvosopimuksen vuosiksi 2011–2020 (07166/2011),
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) ja erityisesti sen syrjinnän kieltävän 14 artiklan,
- ottaa huomioon taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen sekä riippumattoman asiantuntijan laatiman, 15. tammikuuta 2016 julkaistun YK:n raportin ”Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development”, jossa tarkastellaan ulkomaanvelan ja muiden siihen liittyvien valtioiden kansainvälisten rahoitussitoumusten vaikutuksia kaikkien ihmisoikeuksien ja erityisesti taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien täysimääräiseen toteutumiseen,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW),

- ottaa huomioon neljännessä naisten maailmankonferenssissa 15. syyskuuta 1995 hyväksytyn Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman sekä YK:n erityisistunnoissa Peking +5 (2000), Peking +10 (2005), Peking +15 (2010) ja Peking +20 (2015) hyväksytyt päätösasiakirjat,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus) ja sen 3 artiklan, jossa ”sukupuoli” määritellään siten, että sillä tarkoitetaan ”yhteiskunnallisesti rakentuneita rooleja, käyttäytymismuotoja, toimintoja ja ominaisuuksia, joita tietty yhteiskunta pitää sopivina naisille ja vastaavasti miehille”, sekä vuonna 1994 tehdyn Amerikan valtioiden yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemisestä, siitä rankaisemisesta ja sen poistamisesta (Belem do Paran yleissopimus),
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 25. syyskuuta 2015 antaman päätöslauselman 70/1 kestävän kehityksen toimintaohjelmasta ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) keskeiset sukupuolten tasa-arvoa koskevat yleissopimukset, kuten yleissopimuksen nro 100, joka koskee samantarvoisesta työstä maksettavaa samaa palkkaa, yleissopimuksen nro 111 työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvasta syrjinnästä, yleissopimuksen nro 156 perheenhuoltovelvollisuuksia omaavista työntekijöistä sekä yleissopimuksen nro 183 äitiyssuojelusta,
- ottaa huomioon CEDAW-sopimukseen liittyvän yhteisen kannanoton aiheesta ”Swiss Responsibility for the Extraterritorial Impacts of Tax Abuse on Women’s Rights”, jonka esittivät Centre for Economic and Social Rights (CESR), Alliance Sud, New York University School of Law -yliopistossa toimiva Global Justice Clinic, Public Eye sekä Tax Justice Network ja jossa korostetaan naisiin, erityisesti pienituloisiin naisiin ja kehitysmaiden naisiin, kohdistuvaa kohtuutonta verorasitusta, joka johtuu rajat ylittävän verovilpin aiheuttamista julkisten tulojen menetyksistä,
- ottaa huomioon 3. joulukuuta 2015 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Strateginen sitoutuminen sukupuolten tasa-arvon edistämiseen vuosina 2016–2019” (SWD(2015)0278),
- ottaa huomioon älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian,
- ottaa huomioon komission eurooppalaisen ohjausjakson maaraportit 2018,
- ottaa huomioon komission kertomuksen naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa 2017,
- ottaa huomioon komission kertomuksen verotuksen suuntauksista Euroopan unionissa ”Taxation Trends in the European Union - Data for the EU Member States, Iceland and Norway, 2018 Edition”,
- ottaa huomioon 8. toukokuuta 2018 annetun komission kertomuksen pienten lasten hoitopalveluiden kehittämisestä naisten työmarkkinoille osallistumisen, työssäkäyvien vanhempien työ- ja yksityiselämän tasapainottamisen sekä kestävä ja osallistavan kasvun tehostamiseksi Euroopassa (”Barcelonan tavoitteet”) (COM(2018)0273),

- ottaa huomioon miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13. joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY,
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 2018 annetun ehdotuksen neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta (COM(2018)0020),
- ottaa huomioon Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) tasa-arvoindeksin,
- ottaa huomioon vuonna 2015 julkistetun YK:n tasa-arvojärjestön raportin naisten oikeuksien kehittymisestä vuosina 2015–2016 ”Progress of the world’s women 2015–2016. Transforming economies, realising rights”,
- ottaa huomioon sukupuolitietoista budjetointia käsittelevän Euroopan neuvoston asiantuntijaryhmän vuonna 2005 laatiman loppukertomuksen, jossa sukupuolitietoinen budjetointi määritetään talousarvioiden suunnittelemiseksi tasa-arvonäkökohdista käsin ottamalla ne huomioon talousarviomenettelyn kaikissa vaiheissa ja järjestämällä tulot ja menot uudelleen niin, että ne edistävät sukupuolten välistä tasa-arvoa,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun vuonna 2015 tekemän tutkimuksen läpinäkyvyyden, koordinoinnin ja lähentymisen lisäämisestä unionin yhtiöveropolitiikoissa ”Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union - I - Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning”,
- ottaa huomioon CEDAW-komitean päätelmät ekstraterritoriaalisista velvoitteista, jotka koskevat laittomien rahavirtojen ja yhtiöveron kiertämisen sukupuolivaikutuksia Sveitsissä (2016) ja Luxemburgissa (2018)¹,
- ottaa huomioon Institute of Development Studies -instituutin vuonna 2016 julkaiseman katsauksen palkattomasta hoivatyöstä ja verotusasioiden vaikutuksesta naisten oikeuksiin ”Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights”,
- ottaa huomioon parlamentin kansalaisoikeuksien sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden politiikkayksikön huhtikuussa 2017 julkaiseman tutkimuksen sukupuolten tasa-arvosta ja verotuksesta Euroopan unionissa ”Gender equality and taxation in the European Union”,
- ottaa huomioon huhtikuussa 2018 julkistetun YK:n tasa-arvojärjestön kertomuksen sukupuolesta, verotuksesta ja tasa-arvosta kehitysmaissa ”Gender, taxation and equality in developing countries”,
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman naisten roolista vihreässä taloudessa²,

¹ CEDAW/C/CHE/CO/4-5, 40–43 kohta (Sveitsi 2016); CEDAW/C/LUX/CO/6-7, 10, 15, 16 kohta (Luxemburg 2018).

² EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 38.

- ottaa huomioon OECD:n raportin ”Implementation of the OECD Gender Recommendation” (kesäkuu 2017) sekä Tax and Benefit Models -mallit vuodelta 2015,
 - ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n naisten ja miesten tasa-arvostrategiasta vuoden 2015 jälkeen¹,
 - ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman kotitalous- ja hoivatyötä tekevistä naisista EU:ssa²,
 - ottaa huomioon 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman köyhyydestä: sukupuolinäkökulma³,
 - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa vuosina 2014–2015⁴,
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle ja komissiolle rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevän tutkimuksen johdosta⁵,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan mukaisen talous- ja raha-asioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan yhteisen käsittelyn,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A8-0416/2018),
- A. toteaa, että SEU-sopimuksen 2 ja 3 artiklassa vahvistetaan, että syrjimättömyys ja naisten ja miesten tasa-arvo ovat unionin perustana olevia arvoja ja päämääriä; toteaa, että SEUT-sopimuksen 8 ja 10 artiklassa veloitetaan Euroopan unioni pyrkimään poistamaan eriarvoisuutta, edistämään sukupuolten tasa-arvoa ja torjumaan syrjintää politiikkojensa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa; ottaa huomioon, että perusoikeuskirjassa on oikeuksia ja periaatteita, joissa viitataan välittömän ja välillisen syrjinnän kieltoon (perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohta) ja naisten ja miesten väliseen tasa-arvoon (perusoikeuskirjan 23 artikla); ottaa huomioon, että perusoikeuskirjassa vahvistetut oikeudet koskevat suoraan jäsenvaltioita, kun ne soveltavat unionin oikeutta (perusoikeuskirjan 51 artikla);
- B. ottaa huomioon, että naiset ovat edelleen aliedustettuina työmarkkinoilla kaikkialla Euroopan unionissa ja että naisten kokonaistyöllisyysaste on yhä lähes 12 prosenttia alhaisempi kuin miesten; ottaa huomioon, että EU:ssa 31,5 prosenttia työssäkäyvistä naisista tekee osa-aikatyötä, kun taas miesten vastaava osuus on 8,2 prosenttia;
- C. ottaa huomioon, että on erittäin tärkeää puuttua naisten ja miesten välisiin työllisyyseroihin ja kaventaa sukupuolten eläke-eroa, joka on tällä hetkellä EU:ssa

¹ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 2.

² EUVL C 66, 21.2.2018, s. 30.

³ EUVL C 76, 28.2.2018, s. 93.

⁴ EUVL C 263, 25.7.2018, s. 49.

⁵ EUVL C 369, 11.10.2018, s. 132.

keskimäärin lähes 40 prosenttia ja joka johtuu naisten elämän aikana kumuloituneesta eriarvoisuudesta ja ajanjaksoista, jotka naiset ovat poissa työmarkkinoilta;

- D. ottaa huomioon, että sukupuolten palkkaero EU:ssa on 16 prosenttia, mikä tarkoittaa, että naiset ansaitsevat EU:ssa talouden alasta riippumatta keskimäärin 16 prosenttia vähemmän tunnissa kuin miehet;
- E. toteaa, että naisiin kohdistuvien useiden erojen (sukupuolten väliset palkka- ja työllisyyserot, urakatkokset ja lastenhoitovapaat, kokoaikainen työ vs. osa-aikatyö) kumulatiivinen vaikutus lisää merkittävästi sukupuolten välisiä palkka- ja eläke-eroja, minkä vuoksi naiset ovat suuremmassa vaarassa altistua köyhyydelle ja sosiaaliselle syrjäytymiselle, joiden kielteiset vaikutukset ulottuvat myös heidän lapsiinsa ja perheisiinsä;
- F. ottaa huomioon, että Pekingin toimintaohjelmassa painotetaan, että erilaisia politiikkoja ja ohjelmia, myös verotukseen liittyviä politiikkoja ja ohjelmia, on analysoitava sukupuolinäkökulmasta ja niitä on tarvittaessa mukautettava, jotta voidaan edistää tuotanto-omaisuuden, vaurauden, mahdollisuuksien, tulojen ja palvelujen jakautumista tasaisemmin;
- G. ottaa huomioon, että kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW) mukaan perheiden on perustuttava tasa-arvon, oikeudenmukaisuuden ja yksilöiden itsensä toteuttamista koskeviin periaatteisiin sekä naisten ja miesten yhdenvertaiseen kohteluun myös verolainsäädännössä yksilöinä ja itsenäisinä kansalaisina sen sijaan, että naisia pidettäisiin miehistä riippuvaisina;
- H. katsoo, että jäsenvaltiot ovat taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (TSS-sopimus) allekirjoittajina sitoutuneet noudattamaan velvoitetta asettamaan saataville mahdollisimman paljon varoja, jotta taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset oikeudet voidaan vaiheittain panna täytäntöön;
- I. toteaa, että henkilökohtaista tuloverotusta koskevat säädökset, joissa naiset asetetaan epäsuorasti epäedulliseen asemaan työllistymisen ja työnantajan tarjoamiin eläkejärjestelmiin pääsyn sekä niitä koskevien ehtojen kannalta, saattavat rikkoa miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa¹ 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY² 14 artiklaa;
- J. ottaa huomioon, että komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa ”Strategic Engagement for Gender Equality (2016–2019)” yksilöidään sukupuolten tasa-arvon kannalta keskeisiä aloja ja veropolitiikka on yksi näistä, mutta toteaa, että asiakirja ei sisällä sitovia säännöksiä eikä siinä kehoiteta sitoumuksiin, jotka koskevat sukupuolinäkökulman valtavirtaistamista jäsenvaltioiden tasolla;
- K. toteaa, että veropolitiikassa sukupuolittuminen saattaa olla suoraa tai epäsuoraa; toteaa suoran sukupuolittumisen merkitsevän sitä, että verosäännöstä sovelletaan joko miehiin tai naisiin suoraan eri tavalla, kun taas epäsuora sukupuolittuminen merkitsee sitä, että

¹ Euroopan parlamentin politiikkayksikkö C, ”Gender equality and taxation in the European Union”, 2017.

² EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.

säännöstä sovelletaan nimellisesti samalla tavalla molempiin mutta todellisuudessa tapahtuu syrjintää, sillä säännös toimii vuorovaikutuksessa käyttäytymis- ja tulomallien kanssa, jotka vaikuttavat eri sukupuoliin eri tavalla; ottaa huomioon, että useimmat jäsenvaltiot ovat kumonnet verosäännökset, joissa nimenomaisesti tehdään ero naisten ja miesten välillä, mutta toteaa, että verotuksen epäsuoraa sukupuolittumista ilmenee vieläkin kaikkialla EU:ssa, sillä verosäännökset toimivat vuorovaikutuksessa sosioekonomisten tilanteiden kanssa;

- L. toteaa, että tulojen lisäämistä ja uudelleen jakamista koskevilla toimintapoliittisilla valinnoilla voi olla kohtuuton vaikutus naisten tuloihin ja taloudelliseen turvaan ja ne voivat vähentää naisten mahdollisuuksia käyttää laadukkaita julkisia palveluja ja heikentää näin heidän mahdollisuuksiaan käyttää taloudellisia ja sosiaalisia oikeuksiaan ja edetä kohti sukupuolten tasa-arvoa;
- M. toteaa, että sukupuolinäkökulman puuttuminen unionin ja jäsenvaltioiden veropolitiikoista vahvistaa nykyisiä sukupuolten välisiä eroja (työllisyydessä, tuloissa, palkattomassa työssä, eläkkeissä, köyhyydessä, varallisuudessa jne.) eikä kannusta naisia siirtymään työmarkkinoille ja pysymään niillä sekä toistaa perinteisiä sukupuolirooleja ja -stereotyyppioita;
- N. panee merkille, että veropolitiikkojen suunnittelu on keskeinen tekijä Eurooppa 2020 -strategiassa; toteaa, että eurooppalaisen ohjausjakson tärkeimpänä tavoitteena on jatkossakin vakaus- ja kasvusopimuksen noudattamisen varmistaminen ja että sukupuolinäkökohdat, erityisesti verotukseen liittyvät sukupuolinäkökohdat, jätetään yleensä vaille huomiota painopisteissä ja suosituksissa;
- O. ottaa huomioon, että eri jäsenvaltioissa viime vuosikymmeninä tehdyt muutokset, jotka ovat johtaneet yhtiöiden, kulutuksen ja omaisuuden regressiiviseen verotukseen, ovat heikentäneet verojärjestelmien uudelleenjakovaikutusta ja vahvistaneet tuloerojen kasvua koskevaa suuntausta; ottaa huomioon, että tämä verotukseen liittyvä rakennemuutos on siirtänyt verorasituksen kohti pienituloisia ryhmiä ja tätä kautta erityisesti naisia, sillä tulot jakautuvat epätasaisesti naisten ja miesten välillä, naisia on vähän suurituloisimpien palkansaajien joukossa, naiset kuluttavat keskimääräistä enemmän perustarvikkeita ja -palveluja ja palkkatulojen osuus naisten kokonaistuloista on verrattain suuri ja pääomatulojen osuus pieni¹;
- P. toteaa, että erityisesti naiset saattavat kärsiä taloudellisesta eriarvoisuudesta, joka johtuu siitä, että tulot jakautuvat epätasaisesti naisten ja miesten välillä, naisia on vähän suurituloisimpien palkansaajien joukossa ja palkkatulojen osuus naisten kokonaistuloista on verrattain suuri ja pääomatulojen osuus pieni²;
- Q. ottaa huomioon, että keskimääräinen yhteisövero on laskenut merkittävästi 1980-luvun yli 40 prosentista 21,9 prosenttiin vuonna 2018, kun taas kulutusverojen osuus (josta arvonlisävero muodostaa suuren osan) on kasvanut vuodesta 2009 lähtien niin, että se oli 20,6 prosenttia vuonna 2016³;

¹ Euroopan parlamentin politiikkayksikkö C, ”Gender equality and taxation in the European Union”, 2017.

² Euroopan parlamentin politiikkayksikkö C, ”Gender equality and taxation in the European Union”, 2017.

³ Euroopan komissio, verotuksen ja tulliliiton pääosasto, ”Taxation Trends in the European Union - Data for the EU Member States, Iceland and Norway - 2018 Edition”.

- R. katsoo, että nykyisissä makrotaloudellisissa politiikkatoimissa olisi otettava paremmin huomioon palkattoman hoiva- ja kotityön merkitys, ja toteaa, että on näyttöä siitä, että palkatonta työtä tekevät omaishoitajat tekevät noin 80 prosenttia kaikesta hoivatyöstä EU:ssa ja että heistä 75 prosenttia on naisia; ottaa huomioon, että tietyt veropolitiikat, alirahoitetut julkiset palvelut ja sosiaalipalveluiden saatavuus vaikuttavat kohtuuttomasti pienituloisiin ryhmiin ja erityisesti naisiin, sillä usein naiset täyttävät puutteet hoivan antamisessa, koulutuksessa tai muissa perhetukipalveluissa ja tämä tapahtuu yleensä korvauksetta, mikä pahentaa entisestään tilannetta, jossa naiset kantavat kohtuuttoman vastuun hoivan antamisesta; ottaa huomioon, että köyhimmät ja haavoittuvimmassa asemassa olevat naiset joutuvat EU-maissa kantamaan kaksinkertaisen taakan eli tekemään epävirallista hoivatyötä ja työskentelemään matalapalkkaisissa epävarmoissa työsuhteissa¹;
- S. panee merkille, että lähes kaikki jäsenvaltiot ovat tehneet tuloverojärjestelmistään kaksitahoisia kantamalla korkeampaa marginaaliveroa toisen tulonsaajan tuloista ja soveltamalla yhtenäistä verokantaa useimpiin pääomatulotyyppeihin; panee merkille, että välittömistä progressiivisista tuloverojärjestelmistä johtuva toisten tulonsaajien kohtuuttoman korkea verorasitus useimmissa jäsenvaltioissa on yksi tärkeimmistä tekijöistä, jotka eivät kannusta naisia osallistumaan työmarkkinoille², samoin kuin muut yhteisverotusta ja etuuksia koskevat säännökset sekä yleisten päivähoitopalvelujen kustannukset ja puute;
- T. ottaa huomioon, että kannustinloukku (nykyään 40 prosenttia) ja matalapalkkaloukku, joilla on kohtuuton vaikutus naisiin ja jotka eivät kannusta heitä osallistumaan täysimääräisesti työmarkkinoille, johtuvat suurelta osin välitöntä verotusta koskevista säännöksistä, samoin kuin etuuksien menetyksestä;
- U. ottaa huomioon, että joissakin jäsenvaltioissa perheet, joissa toinen puoliso on riippuvainen toisesta, voivat edelleen saada veronhuojennuksia, avioliitossa oleville pariskunnille voidaan myöntää verovähennyksiä ja/tai yhden palkansaajan pariskunnille voidaan myöntää verohyvityksiä, ja toteaa, että tämä lisää eriarvoisuutta yksinhuoltajaperheisiin nähden, sillä yksinhuoltajat ovat useimmiten naisia, eikä ota huomioon perhetilanteiden monimuotoisuutta EU:ssa; ottaa huomioon, että nämä veroetudet eivät yleensä kannusta naimisissa olevia naisia osallistumaan työmarkkinoille ja aiheuttavat suoraan tai välillisesti naisten ajankäytön muuttumisen ja siirtymisen palkkatyöstä palkattomaan työhön;
- V. katsoo, että verotuksen vaikutusta sukupuolten eroihin yritysten varallisuuden sekä yksilöiden varallisuuden ja omaisuuden alalla ei ole tutkittu riittävästi ja että on kiireellisesti varmistettava, että näillä aloilla on saatavilla sukupuolen mukaan jaoteltua tietoa;
1. kehottaa komissiota tukemaan sukupuolten tasa-arvoa kaikissa veropolitiikoissa ja antamaan jäsenvaltioille erityisiä ohjeita ja suosituksia, jotta voidaan poistaa verotuksen sukupuolittuminen ja varmistaa, että ei oteta käyttöön uusia sellaisia veroja, menoja,

¹ Institute of Development Studies, ”Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights. Policy Briefing. Issue 109”, tammikuu 2016.

² Euroopan parlamentin politiikkayksikkö C, ”Gender equality and taxation in the European Union”, 2017.

lakeja, ohjelmia tai käytäntöjä, jotka lisäävät sukupuolten eroja markkinoilla tai tuloissa verojen jälkeen;

2. painottaa, että SEU-sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa määritetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot voivat vapaasti asettaa veropolitiikkaa koskevia sääntöjä, edellyttäen, että ne noudattavat EU:n sääntöjä; korostaa lisäksi, että veroasioita koskevat EU:n säännöt edellyttävät kaikkien jäsenvaltioiden yksimielistä hyväksyntää;
3. kehottaa komissiota edistämään sitä, että unioni ratifioi kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen, kuten se on ratifioinut myös yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista ja on ratifioimassa Istanbulin yleissopimusta;
4. kannustaa komissiota kohottamaan sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan strategisen toimintaohjelman statusta hyväksymällä sen tiedonannon muodossa¹ ja sisällyttämään siihen selkeitä tavoitteita ja keskeisiä toimia, joilla lisätään naisten ja miesten tasa-arvoa kaikkia EU:n toimia, kuten verotukseen liittyviä näkökohtia, koskevan alakohtaisen analyysin välityksellä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että sukupuoleen perustuvan välillisen ja välittömän syrjinnän vastainen unionin lainsäädäntö pannaan asianmukaisesti täytäntöön ja että sen edistymistä seurataan järjestelmällisesti, jotta sen avulla voidaan taata, että naiset ja miehet ovat yhdenvertaisia toimijoita;

Välitön verotus

Henkilökohtainen tuloverotus

5. toteaa, että veropolitiikat vaikuttavat eri tavalla erityyppisiin kotitalouksiin (kahden palkansaajan kotitalouksiin ja mies- tai naispuolisen yhden palkansaajan kotitalouksiin jne.); korostaa kielteisiä vaikutuksia, joita aiheutuu, jos naisten työllisyyttä ja naisten taloudellista riippumattomuutta ei kannusteta, ja kiinnittää huomiota yhteisverotuksesta johtuvaan sukupuolten väliseen merkittävään eläke-eroon; korostaa, että verojärjestelmät eivät enää saisi perustua siihen oletukseen, että kotitalouksissa rahat kootaan yhteen ja jaetaan tasapuolisesti, ja katsoo, että erillisverotuksella on ratkaiseva merkitys naisten oikeudenmukaisen verotuskohtelun saavuttamiselle; pitää olennaisen tärkeänä, että miehistä ja naisista tulee tulonsaajina ja hoitajina tasavertaisia; vaatii kaikkia jäsenvaltioita edistymään erillisverotuksessa ja varmistamaan samalla kaikkien nykyisissä verojärjestelmissä taattujen vanhemmuuteen liittyvien rahallisten ja muiden etuuksien säilymisen; toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa saatetaan tarvita siirtymäaikoja erillisverotusjärjestelmiin siirryttäessä; kehottaa näiden siirtymäkausien aikana poistamaan kaikki sellaiset verotuet, jotka perustuvat yhteisiin tuloihin, ja panee merkille, että on varmistettava, että kaikki veroedut, rahalliset etuudet ja valtion luontoissuoritukset myönnetään yksilöille, jotta voidaan varmistaa heidän taloudellinen ja yhteiskunnallinen riippumattomuutensa;
6. ottaa huomioon 20. marraskuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”EU:n toimintasuunnitelma vuosiksi 2017–2019 – Sukupuolten palkkaeron kaventaminen” (COM(2017)0678), jossa määritetään kahdeksan toimintalohkoa, ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään niiden toimia sukupuolten palkkaeron vaikuttavaksi

¹ Kuten sukupuolten tasa-arvosta 16. kesäkuuta 2016 annetuissa neuvoston päätelmissä kehoitetaan.

kaventamiseksi, jotta parannetaan naisten taloudellista tilannetta ja turvataan heidän taloudellinen riippumattomuutensa;

7. panee merkille, että kaksilapsisten perheiden toisten tulonsaajien keskimääräinen henkilökohtainen nettoveroaste oli vuonna 2014 keskimäärin 31 prosenttia EU:hun kuuluvissa OECD-maissa ja 28 prosenttia kaikissa OECD-maissa; kehottaa komissiota jatkuvasti seuraamaan ja vahvistamaan naisten ja miesten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamista jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan eriarvoisuuden poistaminen sekä työmarkkinoilla että verotuksessa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan horisontaaliseen ja vertikaaliseen syrjintään työmarkkinoilla poistamalla sukupuolten eriarvoisuuden ja syrjinnän työelämässä ja erityisesti kouluttamalla ja valistamalla, kannustamalla tyttöjä ja naisia opiskelemaan, hankkimaan työpaikan ja luomaan uran innovoivilla kasvualoilla, kuten tieto- ja viestintätekniiikan sekä STEM-aineiden alalla;
8. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että työhön ja itsenäiseen ammatinharjoittamiseen liittyvät verokannustimet eivät ole sukupuolen perusteella syrjiviä, ja harkitsemaan toisille tulonsaajille ja yksinhuoltajille tarkoitettuja verokannustimia ja muita veroetuksia tai -palveluja; kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan eri keinoja torjua naisten aliedustusta työmarkkinoilla ja puuttumaan mahdollisiin taloudellisiin tekijöihin, jotka eivät kannusta toisia tulonsaajia osallistumaan työmarkkinoille; panee merkille, että sukupuolittumista esiintyy myös työhön liittyvissä vapautuksissa ja vähennyksissä, kuten ylityötuntien edullinen verotuskohtelu, joka hyödyttää yleensä miehiä ammatteja;
9. kehottaa jäsenvaltioita pidättäytymään vähentämästä tuloverojärjestelmiensä progressiivisuutta esimerkiksi pyrkimällä yksinkertaistamaan henkilökohtaista tuloverotusta;
10. kehottaa suunnittelemaan henkilökohtaisen tuloveron (veroasteikot, vapautukset, vähennykset, avustukset, hyvitykset jne.) niin, että se edistää aktiivisesti palkallisen ja palkattoman työn, tulojen sekä eläkeoikeuksien tasapuolista jakautumista naisten ja miesten kesken, ja kehottaa poistamaan kannustimet, jotka pahentavat epätasa-arvoisia sukupuolirooleja;
11. katsoo, että tietyt veropolitiikat voivat vaikuttaa kohtuuttomasti naisiin johtuen työmarkkinoilla vallitsevasta eriarvoisuudesta; katsoo, että työvoimapolitiittisten toimenpiteiden uudistus naisten taloudellisen riippumattomuuden saavuttamiseksi on asianmukainen tapa ratkaista ongelma; kehottaa jäsenvaltioita ja unionin toimielimiä edistämään sukupuolten välisen eläke-eron ja naisten taloudellisen riippumattomuuden vaikutuksia koskevia tutkimuksia ottaen huomioon väestön ikääntymisen, sukupuolten väliset terveyteen ja eliniänodotteeseen liittyvät erot, perherakenteiden muuttumisen ja yksinasuvien määrän lisääntymisen sekä naisten erilaiset henkilökohtaiset tilanteet;

Yhtiöverotus

12. kehottaa eurooppalaisella ohjausjaksolla aggressiivisen verosuunnittelun takia yksilöityjä jäsenvaltioita muuttamaan lainsäädäntöään ja kumoamaan kyseiset säännökset mahdollisimman pian¹; on huolissaan vaarasta, että kun jäsenvaltiot pyrkivät

¹ Euroopan komissio (2018), eurooppalaisen ohjausjakson maaraportit 2018, 7. maaliskuuta 2018.

sovittamaan yhteen yhtiöveropohjansa, ne saattavat löytää uusia säännöksiä, jotka helpottavat yhtiöiden aggressiivista verosuunnittelua, jolloin jäsenvaltiot joutuvat etsimään uusia verotuslähteitä (esimerkiksi kulutusverotuksesta), jotka vaikuttavat kohtuuttomasti naisiin;

13. kehottaa jäsenvaltioita järkeistämään yrityksille myöntämänsä verokannustimet tai -helpotukset, varmistamaan, että nämä verokannustimet ja -helpotukset hyödyttävät pääasiassa pienyrityksiä ja edistävät todellista innovointia, sekä arvioimaan etukäteen ja jälkikäteen sitä, miten kyseiset kannustimet saattavat vaikuttaa sukupuolten tasa-arvoon;

Pääoman ja omaisuuden verotus

14. panee merkille, että yhtiöveroilla ja omaisuusverolla on keskeinen rooli eriarvoisuuden vähentämisessä, sillä ne jakavat varallisuutta uudelleen verojärjestelmässä ja tarjoavat tuloja sosiaalipalvelujen ja sosiaalisten tulonsiirtojen rahoittamiseen;
15. toteaa, että laadukkaiden lastenhoitopalvelujen saatavuuden puute, kohtuuttomat kustannukset ja riittävän infrastruktuurin puuttuminen ovat yhä merkittävä yksittäinen tekijä, joka estää etenkin naisten tasa-arvoisen osallistumisen kaikkien yhteiskunnan osa-alueiden toimintaan, kuten työelämään; kehottaa jäsenvaltioita säätämään veropolitiikkoja kohtuuhintaisten, laadukkaiden lastenhoitopalvelujen saatavuuden ja käyttömahdollisuuden parantamiseksi verokannustimilla, jotta vähennetään esteitä, joiden vuoksi naiset eivät osallistu palkkatyöhön, ja edistetään palkallisen ja palkattoman työn tasapuolisempaa jakamista kotitalouksissa ja näin kavennetaan sukupuolten välisiä palkka- ja eläke-eroja; painottaa, että näissä politiikoissa olisi erityisesti keskityttävä pienituloisiin perheisiin, yksinhuoltajaperheisiin ja muihin epäsuotuisassa asemassa oleviin ryhmiin;
16. kehottaa jäsenvaltioita panemaan kaikilta osin täytäntöön miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY, jossa puututaan muun muassa sukupuolen perusteella tapahtuvaan syrjintään rahoitustuotteiden ja -palvelujen tarjoamisessa vakuutuslalla ja muilla siihen liittyvillä aloilla ja kielletään tällainen syrjintä; kehottaa keräämään tietoja, jotta voidaan saada täsmällistä tietoa mahdollisista täytäntöönpanon puutteista; korostaa, että omistukseen sovelletaan toissijaisuusperiaatetta ja että EU:ssa ei ole sellaista omistusoikeutta koskevaa lainsäädäntöä, joka syrjisi naisia tai miehiä, sillä omistusoikeus on omistajalla;
17. pitää valitettavana, että varallisuusverojen osuus kokonaisverotuloista on kaikkiaan pysynyt alhaisena ja on 5,8 prosenttia kokonaisverotuloista EU15:ssä ja 4,3 prosenttia EU28:ssa¹;
18. pitää valitettavana, että pääomaverojen osuus verotuloista on laskenut vuodesta 2002 lähtien, mikä johtuu muun muassa siitä yleisestä suuntauksesta, että pääomatuloihin ei enää sovelleta tavanomaista henkilökohtaisen tuloveron järjestelmää vaan niistä

¹ Euroopan parlamentin politiikkayksikkö C, ”Gender equality and taxation in the European Union”, 2017.

kannetaan suhteellisen alhaista kiinteämääräistä veroa, mikä on havaittavissa monissa jäsenvaltioissa¹;

Välillinen verotus

19. panee merkille, että kulutusverojen osuus verotuloista nousi unionissa vuosina 2009–2016; panee merkille, että arvonlisäveron osuus on tyypillisesti kahdesta kolmasosasta kolmeen neljäsosaan jäsenvaltioiden kulutusveroista ja että arvonlisäveron osuus on noussut keskimäärin noin viidesosaan kokonaisverotuloista EU:ssa²;
20. panee merkille, että sukupuolittumista tapahtuu, kun verolainsäädäntö toimii vuorovaikutuksessa sukupuolten välisten suhteiden, normien ja taloudellisen käyttäytymisen kanssa; panee merkille, että arvonlisävero johtaa sukupuolittumiseen, mikä johtuu naisten ja miesten erilaisista kulutustottumuksista, sillä naiset ostavat enemmän tavaroita ja palveluja, jotka edistävät terveyttä, koulutusta ja ravitsemusta³; on huolissaan siitä, että yhdistettynä naisten pienempiin tuloihin tämä johtaa siihen, että naiset kantavat suuremman arvonlisäverotaakan; kehottaa jäsenvaltioita myöntämään arvonlisäverovapautuksia ja -vähennyksiä ja soveltamaan nollaverokantaa sellaisiin tuotteisiin ja palveluihin, joilla on myönteisiä sosiaalisia, terveydellisiä ja/tai ympäristövaikutuksia, unionin arvonlisäverodirektiivin parhaillaan tehtävän tarkistuksen mukaisesti;
21. toteaa, että kuukautisköyhyys on jatkuva ongelma EU:ssa, jossa Plan International UK -järjestön arvion mukaan joka kymmenennellä tytöllä ei ole varaa hygieniatuotteisiin; pitää valitettavana, että naisten hygieniatuotteita ja lasten, ikääntyneiden tai vammaisten henkilöiden hoitotuotteita ja -palveluja ei vielääkään pidetä perustuotteina kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita poistamaan niin kutsutun tamponiveron hyödyntäen arvonlisäverodirektiivissä säädettyä joustovaraa ja soveltamaan kaikkiin näihin keskeisiin perustuotteisiin vapautuksia tai nollaverokantoja; katsoo, että alentamalla näiden tuotteiden hintoja vapauttamalla ne arvonlisäverosta tuotettaisiin mittaamatonta hyötyä nuorille naisille; tukee liikkeitä, joilla pyritään edistämään hygieniatuotteiden laajamittaista saatavuutta, ja kannustaa jäsenvaltioita asettamaan saataville vapaasti käytettävissä olevia naisten hygieniatuotteita tiettyihin (julkisiin) tiloihin, kuten kouluihin, yliopistoihin ja asunnottomien suojapaikkoihin, ja pienituloisista väestöryhmistä tuleville naisille, jotta kuukautisköyhyys voitaisiin poistaa kokonaan EU:n julkisista wc-tiloista;

Verovilpin ja veronkierron vaikutus sukupuolten tasa-arvoon

22. panee merkille, että verovilppi ja veronkierto ovat merkittäviä sukupuolten eriarvoisuutta aiheuttavia tekijöitä unionissa ja maailmanlaajuisesti, sillä ne vähentävät hallitusten käytettävissä olevia varoja, joilla ne voisivat lisätä yhdenvertaisuutta kansallisella ja kansainvälisellä tasolla⁴;

¹ Euroopan parlamentin politiikkayksikkö C, ”Gender equality and taxation in the European Union”, 2017.

² Euroopan parlamentin politiikkayksikkö C, ”Gender equality and taxation in the European Union”, 2017.

³ La Fiscalidad en España desde una Perspectiva de Género (2016) - Institut per a l'estudi i la transformació de la vida quotidiana / Ekona Consultoria.

⁴ Riippumattomien asiantuntijoiden tekemä YK:n tutkimus ulkomaanvelan ja valtioiden muiden velkavälineiden vaikutuksesta ihmisoikeuden, erityisesti taloudellisten,

23. palauttaa mieliin rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevän tutkinnan johdosta 13. joulukuuta 2017 antamansa suosituksen¹ sekä aiempien erityisvaliokuntien (TAX ja TAX2) työn johdosta antamansa suositukset verovilpin ja veronkierron torjumiseksi unionissa; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään julkisen maakohtaisen raportoinnin, yhteisen yhdistetyn yhteisöveropohjan (CCCTB) ja uudelleenlaaditun korko- ja rojaltidirektiivin mahdollisimman pian;
24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sukupuolitaso-arvoisia verouudistuksia kaikilla kansainvälisillä foorumeilla, esimerkiksi OECD:ssä ja YK:ssa, ja tukemaan hallitustenvälisen verotusta käsittelevän elimen perustamista Yhdistyneiden kansakuntien alaisuuteen, ja katsoo, että kaikkien maiden olisi oltava elimen jäseniä, kaikilla olisi oltava samat äänioikeudet ja naisten ja miesten olisi oltava tasavertaisesti edustettuina; korostaa, että elimellä olisi oltava riittävät resurssit kehittää sukupuoleen liittyvää verotusasiantuntemusta;
25. panee merkille, että jäsenvaltioiden ja kehitysmaiden väliset kaksinkertaista verotusta koskevat sopimukset eivät yleensä edistä verotuksen lähdemaaperiaatetta ja näin ollen hyödyttävät monikansallisia yhtiöitä eivätkä ota käyttöön kehitysmaiden kotimaisia resursseja; toteaa, että kotimaisten resurssien käyttöönoton puuttuminen estää kyseisissä maissa kokonaan rahoitetut julkiset palvelut, kuten terveydenhoidon ja koulutuksen, ja tämä vaikuttaa kohtuuttomasti naisiin ja tyttöihin; kehottaa jäsenvaltioita antamaan komission tehtäväksi tarkistaa olemassa olevat kaksinkertaista verotusta koskevat sopimukset, jotta voidaan tarkastella ja torjua näitä ongelmia, ja varmistamaan, että tuleviin kaksinkertaista verotusta koskeviin sopimuksiin sisällytetään yleisten väärinkäytösten vastaisten määräysten lisäksi määräyksiä sukupuolten tasa-arvosta;
26. kehottaa talousrikoksia, veropetoksia ja veronkiertoa käsittelevää erityisvaliokuntaa sisällyttämään laatimiinsa suosituksiin sukupuolinäkökulman;

Sukupuolinäkökulman valtavirtaistaminen veropolitiikoissa

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään veropoliittisille toimille säännöllisesti sukupuolivaikutusten arviointeja, joissa keskitytään kerrannaisvaikutukseen ja implisiittiseen sukupuolittumiseen, jotta voidaan varmistaa, että EU:n veropoliittisissa toiminnoissa ei ilmene välitöntä eikä välillistä syrjintää;
28. kehottaa jäsenvaltioita jakamaan parhaita käytäntöjä, jotka liittyvät niiden työmarkkinoiden ja verojärjestelmien suunnitteluun, jotta autetaan vähentämään sukupuolten palkka- ja eläke-eroja, edistään siten verokohtelun oikeudenmukaisuutta ja tasa-arvoisuutta naisten ja miesten välillä;
29. muistuttaa komissiota, että siitä alkaen, kun perusoikeuskirja sisällytettiin Lissabonin sopimuksella osaksi primaarilainsäädäntöä, komissiolla on ollut oikeudellinen velvoite edistää sukupuolten tasa-arvoa sen politiikoissa ja toiminnassa;
30. toteaa, että monet edunvalvontaryhmät ja kansalaisyhteiskunnan ryhmät kokevat jääneensä syrjään veropolitiikkaa koskevissa keskusteluissa asiantuntemuksen puutteen vuoksi ja että teollisuus- ja rahoitusala ovat siten yliedustettuina monien jäsenvaltioiden

sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien täysimääräiseen toteutumiseen ”Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development”, 2016.

¹ EUVL C 369, 11.10.2018, s. 132.

budjetointiin liittyvissä kuulemisprosesseissa; kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan ongelmaan toteuttamalla talousarviomenettelyihin liittyviä valistustoimia sekä mahdollistamalla kansalaisyhteiskunnan aidon kuulemisen;

31. kehottaa komissiota täyttämään sen oikeudellisen velvoitteen edistää sukupuolten tasa-arvoa myös sen tekemissä veropolitiikan perusrakenteen arvioinneissa; korostaa, että tätä on analysoitava perinpohjaisesti eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä tehtävissä jäsenvaltioiden verojärjestelmien tarkastuksissa sekä maakohtaisissa suosituksissa;
32. kehottaa komissiota hyödyntämään Eurooppa 2020 -strategian painopistealoja torjuakseen EU:n talouden rakenteellisia heikkouksia, puuttuakseen sukupuolten palkka- ja eläke-eroihin, parantaakseen EU:n kilpailukykyä ja tuottavuutta ja tukeakseen kestäväää sosiaalista markkinataloutta, joka hyödyttää kaikkia naisia ja miehiä;
33. muistuttaa kannastaan¹ julkista maakohtaista ilmoittamista koskevaan direktiiviehdotukseen, jossa esitetään kunnianhimoisia toimia, joilla lisätään monikansallisten yritysten verotuksen läpinäkyvyyttä ja julkista valvontaa, koska siten entistä laajempi yleisö saisi pääsyn tietoihin yritysten tekemistä voitoista, niiden saamista tuista ja niiden maksamista veroista oikeudenkäyttöalueilla, joilla ne toimivat; suosittaa, että sijoitetaan kattava tasa-arvoanalyysi kaikkien verotuksen oikeudenmukaisuutta koskevien nykyisten ja tulevien tutkimuksen ja politiikan tasojen ytimeen, jotta lisätään verotuksen avoimuutta ja vastuuvollisuutta; kehottaa neuvostoa pyrkimään yhteiseen sopimukseen ehdotuksesta aloittaa neuvottelut muiden toimielinten kanssa julkisen maakohtaisen raportoinnin vaatimuksen hyväksymiseksi, koska tämä on keskeinen toimenpide avoimuuden lisäämiseksi yritysten verotiedoista kaikille kansalaisille; muistuttaa, että jäsenvaltioiden on arvioitava säännöllisesti näiden toimenpiteiden aineellisia heijastusvaikutuksia muihin jäsenvaltioihin ja kehitysmaihiin, myös analysoitava veropoliittisten toimenpiteiden sukupuolittumista ja sitä, miten niillä pystytään keräämään kotimaisia tuloja naisten oikeuksien rahoittamiseksi, ja toteaa samalla, että verotusalan hyvän hallintotavan foorumin yhteydessä on toteutettu joitakin tähän liittyviä toimia;
34. toteaa, että sukupuolten tasa-arvo on paitsi perusihmisoikeus sen saavuttaminen myös edistäisi osallistavampaa ja kestävämpää kasvua; painottaa, että sukupuolinäkökohdat huomioon ottavan budjetoinnin avulla parannettaisiin tiedottamista siitä, miten julkisten investointien jakautuminen vaikuttaa naisiin ja miehiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan sukupuolitietoista budjetointia siten, että nimenomaisesti seurataan, mikä osuus julkisista varoista on kohdistettu naisiin, ja varmistetaan, että kaikki politiikkatoimet, joita varten otetaan käyttöön varoja ja kohdennetaan menoja, edistävät sukupuolten tasa-arvoa;
35. kehottaa komissiota edistämään sellaisia veropolitiikkaa koskevia parhaita käytäntöjä, joissa otetaan huomioon sukupuolivaikutukset ja edistetään sukupuolten tasa-arvoa, erityisesti kotitalouksien tulojen verotuksen ja arvonlisäveron alalla; kehottaa komissiota sisällyttämään tasa-arvoanalyysin sen vuotuisen kertomukseen verotuksen suuntauksista Euroopan unionissa;
36. palauttaa mieliin, että vuosien 2014–2020 rahoituskehysasetuksen liitteenä olevasta sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista koskevasta yhteisestä lausumasta huolimatta

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0284.

tällä alalla ei ole saavutettu merkittävää edistystä ja että komissio ei ottanut sukupuolten tasa-arvon toteuttamista huomioon monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnissa; kehottaa arvioimaan vuotuisissa talousarviomenettelyissä unionin poliitikkojen kokonaisvaikutuksia sukupuolten tasa-arvoon ja ottamaan nämä vaikutukset huomioon (sukupuolitietoinen budjetointi); odottaa parlamentin, neuvoston ja komission uusivan sitoumuksensa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiseen seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä ja seuraavan tämän toteutumista tehokkaasti myös monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnin aikana ottaen asianmukaisesti huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 artiklaan kirjatun naisten ja miesten tasa-arvon periaatteen;

37. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan niiden perusoikeuskirjaan perustuvaa oikeudellista velvoitetta edistää sukupuolten tasa-arvoa pannaan täytäntöön unionin lainsäädäntöä ja kansallisia politiikkoja, joihin sovelletaan unionin lainsäädäntöä;
38. korostaa, että verojärjestelmän sukupuolikohtaisia jakauma- ja kohdennusvaikutuksia on tutkittava lisää ja on parannettava sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen keräämistä; kehottaa erityisesti jäsenvaltioita keräämään verotietoja yksilökohtaisesti eikä ainoastaan kotitalouksien tasolla sekä poistamaan sukupuolten väliset erot tiedoissa, jotka koskevat kulutusmalleja ja alennettujen verokantojen käyttöä, yrittäjätulon jakautumista ja asiaan liittyvää veronmaksua sekä nettovarallisuutta, pääomatuloja ja asiaan liittyvää veronmaksua;
39. pitää valitettavana, että suurimmassa osassa jäsenvaltioita ei kerätä tai arvioida yksilöllisiä tuloverotietoja ja että monissa jäsenvaltioissa kerätään edelleen tietoja kotitalouksien tasolla ainoastaan yhteisten verosäännösten välityksellä;
40. kannustaa jäsenvaltioita suunnittelemaan asianmukaisen veroetuuksiin perustuvan kannustinrakenteen eri politiikkatoimien alalla, jotta kannustetaan maahanmuuttajanaisia osallistumaan (uudelleen) koulutukseen tai hankkimaan työpaikan;

o

o o

41. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.